

[Rahbæk Møller]

ter at spille på. Her har kommunalfuldmagtens snærende bånd spillet en meget negativ rolle i Danmark, og det er ikke blevet bedre, efter at vi er blevet forsynet med den nuværende indenrigsminister. Her ser forholdene heldigvis ud til at blive bedre. Som udløber af den forespørgselsdebat om kommunernes erhvervs politik, som vi havde i foråret på SF's initiativ, ligger der nu en række forslag i Erhvervsudvalget, der kraftigt retter op mulighederne, hvis vi tager det bedste fra de forskellige forslag.

Endelig for det femte er det nødvendigt, at Danmark opgiver sin nationale selvgothed og finder ud af at lære af andre lande, når der er noget, de kan klare bedre. Det er et selvstændigt udtryk for danske politikeres ligegyldighed over for de arbejdsløse, at intet politisk organ har gidet bevæge sig over på den anden side af Øresund for at lære af erfaringerne dér. Jeg håber, at også denne debat inspirerer til, at vi nu tager den tur. En række indlæg kunne tyde på, at der er et stort behov for at lære noget.

Nu var værftslukningerne i Nakskov og Landskrona særlig store og dramatiske begivenheder, men i mindre målestok sker det samme jævnlige: en virksomhed lukker, og et lokalsamfund må opleve en kraftig stigning i arbejdsløsheden. Også her kan vi lære af svenskerne; det svenske tryghedsråd går ind og forsøger at finde potentielle iværksættere blandt de ansatte, når en lukning af en virksomhed varsles. Erfaringerne viser, at 20 pct. af de ansatte faktisk tumler med iværksættertanker, og at halvdelen af disse er så realistiske, at de bliver til noget. Tryghedsrådet har på den måde hjulpet 5.000 virksomheder med gennemsnitligt 5 ansatte i gang.

Også i Tyskland kan vi lære noget, både når det drejer sig om at rekonstruere lukningstruede virksomheder og om at hjælpe nye virksomheder i gang. I Danmark er der hidtil sket det, at aviserne har været fulde af historier om borgmestre, der mødes med ministre og folketingsmedlemmer, når der sker en lukning, og så sker der i øvrigt ikke andet.

Den dagsorden, som vi om ikke så længe vil vedtage, vil bringe én af de nødvendige brikker på plads, men den er ikke tilstrækkelig god til at sikre, at det problem, som vi diskuterer her i dag, faktisk bliver løst.

Kim Behnke (FP):

Det er en forunderlig debat, vi har i dag. De fleste ordførere nøjes med at konstatere, at Jeppe drikker; de færreste spørger: Jamen hvorfor drikker Jeppe? Eller sagt på en anden måde: Hvorfor lukker virksomhederne? For det er der jo en grund til.

Når så enkelte ordførere har tilladt sig sporadisk at komme med eksempler på, hvor dobbeltmoralisk man er f.eks. fra Socialdemokratiets side, så bliver der med meget hård hånd eksekveret: Det er ikke det, vi taler om i dag! Det, vi taler om i dag, har Socialdemokratiet valgt skal være på deres præmisser. Man har på dagsordenen sat et enkelt punkt, og så kører man et ideologisk skoleridt, hvor man ikke tillader, at nogen som helst kommer med bemærkninger ud over, hvad hr. Nyrup Rasmussen føler er opportunt i dag. Og man kan selvfølgelig godt vælge at føre folketingsdebat på den måde, men lad mig med det samme sige, at sådanne retningslinier vil jeg under ingen omstændigheder mene er bundet af.

Efter min mening er det langt vigtigere at se på, hvad der egentlig er årsagen til, at vores virksomheder lukker. Det er kedeligt at skulle komme med den gamle floskel »hvad sagde jeg?«, men ikke desto mindre sker det jo gang på gang, år ud og år ind, hver eneste gang Folketinget vedtager den ene absurde lovgivning efter den anden, at ordførere for særlig Fremskridtspartiet går på talerstolen og siger: Kære venner, hvis I vedtager det her, så betyder det, at vi mister arbejdspladser, så betyder det, at vi får forringet beskæftigelse. Men nej, nej, nej. For man er så optaget af den enkelte lille sag, at man ikke kan komme ud af salen hurtigt nok og fortælle, hvor dygtig man har været til at vedtage en ny lov. Så går tiden, årene går, beskæftigelsen falder, og så har man endnu en adkomst til at komme med disse mere eller mindre tilfældige forslag.

Her havde vi så for en gangs skyld i sidste uge et eksempel på, at tiden, fra man vedtager noget, og til konsekvensen er der, var kortet helt ned til et enkelt døgn. Dermed var der ikke en eneste i den danske befolkning, der var i tvivl om, at for de personer og de partier, som var så interesseret i at køre ideologisk skoleridt, var konsekvensen der med det samme. Og uanset at hr. Nyrup Rasmussen ikke mener, at det er tilladt i dag at sige »Nordsøen« eller si-